

‘Het voelde alsof ik in een wasmachine zat, en ’t was aardedonker’

Als 17-jarige overleeft interieurontwerper Mariska Jagt een lawineongeluk. Haar vriend en zijn broer komen om. Bijna dertig jaar later werkt de ervaring nog door in haar werk. ‘De natuur kan adembenemend mooi en kalm zijn, maar ook allesverwoestend.’

Tegenslag

In Tegenslag vertellen ondernemers, bestuurders, politici en kunstenaars over de dieptepunten in hun loopbaan. En hoe zij die te boven kwamen.

Saalbach-Hinterglemm, 26 februari 1993. Mariska Jagt, dan 17 jaar, staat op de ski's boven aan een steile, smalle helling. Ze geeft skiles in het Oostenrijkse skidorp. Morgen zal ze terugvliegen naar huis. Samen met haar Oostenrijkse vriend en zijn broer maakt Jagt zich klaar voor nog één laatste offpiste-afdaling. De lucht is strakblauw. Er is verse sneeuw gevallen. ‘Ik voelde me onkwetsbaar.’ Als Jagt, tegenwoordig oprichter en creatief directeur van een ontwerp bureau, op het punt staat de afdaling in te zetten, hoort ze achter zich gebulder. Tijd om na te denken is er niet. Een lawine sleurt Jagt met 200 kilometer per uur mee naar beneden. ‘Het voelde alsof ik in de wasmachine zat.’ Ze is elk gevoel van oriëntatie kwijt, weet niet meer wat onder en boven is. Het is aardedonker. Jagt probeert uit alle macht sneeuw uit haar mond te halen om te kunnen blijven ademen. ‘Op dat moment ervoer ik hoeveel overlevingsinstinct je als mens hebt.’ Als de lawine tot stilstand komt, knalt Jagt op een muur van sneeuw. ‘Poedersneeuw oogt zo licht en lieflijk, maar sneeuw is enorm massief. Het leek alsof ik in beton gegoten zat.’

DOODSE STILTE

Met één arm lukt het haar een gat te graven naar haar mond. Een liftbediende heeft met zijn verrekijker de lawine gevolgd. Hij ziet iets paars en roze, Jagts arm, boven de sneeuw uit steken. ‘Ik droeg het pak van de skischool. Foeilelijk, maar het heeft wel mijn leven gered.’

De liftbediende brengt honderd reddingswerkers op de been. Die vinden Jagt, tweeënhalve uur nadat de lawine tot stilstand is gekomen. ‘Er heerste een doodse stilte. Ik dacht: dit is

Mariska Jagt: ‘Ik denk vaak: ik heb een lawine overleefd, wat kan me nu nog gebeuren?’ FOTO'S: MARK HORN VOOR HET FINANCIËLE DAGBLAD

‘Ik heb niet voor niets een tweede kans gekregen, ik kan het niet maken om daar laks mee om te gaan’

het dan. Die stilte werd plotseling doorbroken door het geblaf van honden en geschreeuw van reddingswerkers.’

Jagt wordt met een helikopter naar het ziekenhuis in Zell am See gebracht. Ze is zwaar onderkoeld, heeft gekneusde ribben en ingeklapte longen. De artsen vertellen haar dat haar vriend en zijn broer zijn omgekomen. ‘Ze zeiden tegen me: gefeliciteerd met je tweede leven. Zo voelde dat op dat moment helemaal niet. De jongens waren zo plotseling uit mijn leven gerukt.’ Na de begrafenis van de twee broers in hun geboortedorp in Oostenrijk gaat Jagt naar huis. Ze stort zich op school en doet een jaar later vwo-eindexamen.

Voor het lawineongeluk droomde Jagt, opgegroeid in Groningen, ervan naar de kunstacademie te gaan en interieurarchitect te worden. Ze is creatief en tekent en schildert van jongs af aan graag. ‘Na het ongeluk wilde ik iets luchtigers. De brochure van de opleiding toerisme in Breda met foto's van palmbomen en mooie stranden sprak me aan.’

Ze wil bovendien graag opnieuw beginnen op een plek ver weg van haar ouderlijk huis. Op het schoolplein en in Groningen was ik het meisje van de lawine. Veel mensen durfden me niet meer aan te spreken. Dat vond ik pijnlijk.’

SCHULDGEVOEL

In minder dan drie jaar tijd studeert Jagt af. ‘Ik ben door mijn studie heen gejaagd. Dat kwam voort uit het schuldgevoel waarmee ik kampte. Ik vroeg me vaak af waarom ik de lawine wel had overleefd en de jongens niet.’ Jagt is vastbesloten om alles uit het leven te halen. ‘Ik heb niet voor niets een tweede kans gekregen, ik kan het niet maken om daar laks mee om te gaan.’

Jagt werkt een aantal jaren in de hotelwereld en volgt een opleiding psychologie. In 2007 — ze is dan 32 jaar — komt ze op het idee haar eigen interieurbureau op te richten. ‘Ik kon mijn creativiteit niet kwijt in mijn werk. Mijn toenmalige partner en ik knapten in die tijd samen een aantal bouwvallen op. Ik merkte dat ik goed was in interieurontwerp.’ Gedurende drie jaar werkt ze haar ideeën uit en doet ze ervaring op in de interieurbranche.

Zo belt ze Piet Boon en Jan des Bouvrie, grote namen in de wereld van interieurontwerp, op met de vraag of ze een keer mag meelopen om van het vak te leren. ‘Ik zei tegen ze: dit ben ik, pas maar op want binnenkort sta ik naast jullie. Ik heb bij hen allebei uitgebreid mogen meekijken.’ Inmiddels telt Studio Mariska Jagt, opgericht in 2010, twaalf medewerkers en ontwerpt ze interieurs en exterieurs van villa's en hotels in binnen- en buitenland. Ook gaf ze voor tv-programma's interieuradviezen.

KITESURFEN

Door het lawineongeluk kent Jagt geen of weinig angst. ‘Ik denk vaak: ik heb een lawine overleefd, wat kan me nu nog gebeuren? Ik durf op iedereen af te stappen en denk niet snel dat iets me niet gaat lukken. Dat heeft me gebracht tot waar ik nu sta.’ Alleen tijdens het kitesurfen voelt Jagt af en toe lichte paniek. ‘Als de golven in mijn oor bulderen, komt het gevoel van het lawineongeluk terug. Ik voel me dan heel nietig.’

Haar ervaring in de hotelwereld geeft Jagt voor haar gevoel een voorsprong in haar ontwerpen. ‘Ik weet dat het niet alleen om schoonheid gaat, maar dat een interieur ook praktisch moet zijn. Het is niet efficiënt als de bediening bijvoorbeeld telkens tegen obstakels oploopt.’

In al haar ontwerpen zijn natuurlijke vormen, kleuren en materialen terug te vinden. ‘De natuur kan adembenemend mooi en kalm zijn. Maar als de natuur wil, kan ze allesverwoestend zijn. Die grilligheid vind ik fascinerend. Ik heb respect gekregen voor de natuur en haal er al mijn inspiratie uit.’

De zomer na het lawineongeluk is Jagt met de vader van de overleden jongens te voet de helling afgedaald waar het lawineongeluk plaatsvond. Daarna heeft ze de ski's ondergebonden. ‘Ik ben opgevoed met het idee: niet zeuren, maar opstaan. Ik wilde zo snel mogelijk weer op de latten staan om te voorkomen dat ik het later niet meer zou durven.’

Bijna dertig jaar later zegt ze: ‘Ik geloof niet in toeval. Alles komt nu samen. Ik ben blij dat ik dit pad heb bewandeld.’

Floortje Gunst is medewerker van Het Financieele Dagblad

CV

- **1975** Geboren op 4 mei in Groningen
- **1994 - 1997** Studie toerisme en vrijetijdskunde, NHTV Breda
- **1995 - 1997** Medewerker sales en marketing, Holiday Inn, Rotterdam
- **1997 - 2000** Manager sales en marketing, Crowne Plaza, Den Haag
- **2000 - 2006** Vrijwilligerswerk (paardrijles voor gehandicapten)
- **2006 - 2008** Studie psychologie, Universiteit Leiden
- **2010 - heden** Oprichter en creatief directeur Studio Mariska Jagt